

РЕШЕНИЕ

№ 9809

гр. София, 21.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **11357** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от началника на 01 РУ-СДВР, срещу Решение № 3695/13.08.2024. по нахд № 16517/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 108-ми състав.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение като се оспорва извода на районния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения процесуалните и материалните норми, поради това се иска отмяна на въззивното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касацията – Д. И. Т., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира разности за адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С Наказателно постановление № VI-35/17.011.2023г., издадено от началника на 01-РУ-СДВР, на Д. Т. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000лв., на основание чл.25, ал.1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия, за нарушение по чл.21, ал.6 от същия закон.

С обжалването в настоящето производство решение, съдът е отменил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен акт, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, въз основа на които е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато нарушение на процесуалните права, както и че санкционният акт не съответства на материалния закон.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Правило е изяснена фактическа обстановка, която се споделя и от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

Съгласно чл. 21, ал. 1, т. 6 от ЗООРПСМ, противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в хвърляне на предмети.

Както правилно е приел СРС в решението си, от събраните в административнонаказателното производство доказателства не се установява, че лицето е извършило посоченото деяния –хвърляне на предмети по полицейски служители, както и че това се е случило по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие.

Общозвестен е фактът, че на 16.11.2023 г. е била проведена футболна среща между националните отбори на България и У. при закрити врати, както и че по същото време е бил проведен протест срещу тогавашното ръководство на БФС. След като срещата се е провела без публика, то не може да се приеме, че санкционираното лице е извършило действие, представляващо спортно хулиганство по смисъла на цитираната по-горе разпоредба на ч. 21, ал. 1, ат. 6 от ЗООРПСМ.

При този изход на правния спор, претенцията на ответника за присъждане на сторените в производството разноски в размер на 1000 лева се явява основателна, като същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3695/13.08.2024. по нахд № 16517/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 108-ми състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Д. И. Т., с ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 1000 лева, представляваща разноски по делото.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: